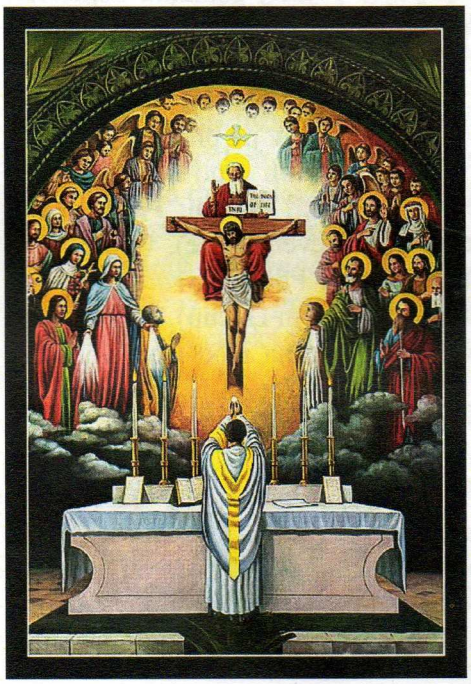
ANGELUS 29.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín
Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností
24. července 2011 – 17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Posvěť se jméno Tvé

Bratři a sestry,

než jsem odjížděl na dovolenou, četl jsem si okružní list papeže Pia XI. „Mens nostra“, kterým všem doporučuje vykonat duchovní cvičení podle sv. Ignáce z Loyoly. Vyžádal jsem si tedy knihu ignaciánských exercicií a hned úvodní rozjímání bylo nad slovy: **Člověk je stvořen, aby chválil Boha, Pána našeho, jemu úctu vzdával a jemu sloužil, a tím spasil duši svou; a ostatní věci na povrchu zemském jsou stvořeny pro člověka.** Těchto několik slov mě doprovázelo celé dva týdny a často jsem nad nimi rozjímal. Chválit Boha znamená, vypravovat o Boží slávě; vzdávat mu úctu znamená, klanět se mu jak svým tělem, tak i vnitřně – pokorou. A konečně sloužit mu znamená, podřídit všechno své konání jedinému cíli, kterým je On sám.

Nejvyšší chválu, úctu a službu může smrtelník projevit Bohu výhradně při mši svaté. Proto jsem se zaměřil na mši svatou a poprvé v životě jsem sloužil na svátek Panny Marie Karmelské mši svatou v tradičním ritu. Tváří k Bohu jsem se modlil prastaré texty s četnými úklonami, pokleknutími, políbeními oltáře a elevacemi. Všechno bylo tak důstojné a povznášející, že jsem žil jakoby ze mše svaté do mše svaté. Ještě v den mého odjezdu jsem za asistence jednoho ministranta slavil tuto „mimořádnou formu“ mše svaté, jak ji nazval papež Benedikt XVI. Den na to jsem ale pocítil pokleslost současné liturgické praxe, když jsem byl již na cestě z kláštera domů.

Byl bych tam býval zůstal, kdybych neměl naději, že se i v našich kostelích bude chválit a uctívat Bůh tímto vznešeným způsobem. Jak velký je rozdíl mezi mší orientovanou na lid a pro lid a mezi mší svatou orientovanou směrem k Bohu a výhradně pro Boha!

P. jf

Katechismus katolického náboženství ...

Dnešním vydáním Angelusu dokončujeme probírání Katechismu katolické církve sepsaného Františkem kardinálem Tomáškem. Katechismus obsahuje ještě souhrn modliteb, které dobře známe, a proto je nepřetiskuji. Vychutnejte si poslední texty, které uvádí čtenáře do průběhu církevního roku, jak býval rozdělen za dob našich prarodičů a jak koneckonců i dnes může být slaven v mimořádné formě.

99. PROŽÍVEJ ROK S CÍRKVÍ - DOBA VÁNOČNÍ

Každého dne nás volá Pán Ježíš opět a opět do své služby. K této službě nás chce Církev povzbudit a posvětit. Proto slaví denně památku buď některého ze světců Božích, anebo, a to zvlášť, památku některého děje ze života Pána Ježíše. To se opakuje každoročně. Dny a doby Bohu církevně zasvěcené se jmenují dohromady „církevní rok". Začíná první nedělí adventní a má tři hlavní svátky: Hod Boží vánoční, velikonoční a svatodušní. Na každý tento velký svátek nás Církev již předem po určitý čas připravuje, načež o Božím hodu slavnost vrcholí a po několik týdnu doznívá. A tak se církevní rok přehledně dělí na tři období: ***Vánoční*** (od první neděle adventní do poslední neděle po Zjevení Páně), ***velikonoční*** (od neděle Devítník do svátku Nanebevstoupení Páně) a ***svatodušní*** (od Nanebevstoupení Páně do poslední neděle po Svatém Duchu).

Advent. - Dobou adventní začíná příprava na Hod Boží vánoční. „Ejhle, Hospodin přijde." (Zach. 14, 5) Rozeznáváme trojí příchod Páně. Na první příchod čekali věřící Starého zákona, když jeho příchod touženě vyhlíželi. Tuto událost si máme připomínat v adventu. Druhý příchod se děje, když Pán Ježíš přichází do srdce svou milostí, nebo osobně při svatém přijímaní. V čas adventní máme jemu otevřít své srdce. „Je tu hodina, abychom už ze spánku procitli." (Řím. 13, 11) Třetí příchod nastane, když nás přijde Pán Ježíš soudit hned po smrti a v soudný den. Na to se máme v adventu připravit „neboť Syn člověka přijde v hodinu, kterou netušíte!" (Luk. 12, 40)

Adventní neděle jsou čtyři. Vhodně připadá v adventu 8. prosince zasvěcený svátek Neposkvrněného početí Panny Marie, která jako krásná „Hvězda jitřní" zasvítila lidem před východem slunce - Ježíše Krista.

„Připravte cestu Páně!" (Mat. 3, 3) - V adventu se modlíváme více než jindy, a to zvlášť radostný růženec, společně doma. I ve všední dny chodíváme na mši svatou. Ta se slouží časně zrána ještě za tmy a říkáme jí roráty, protože začíná slovem „rorate" - „Vyros nebe Spasitele!" (Iz. 45,- 8) Svátek svatého Mikuláše, 6. prosince, nabádá všechny k milosrdné lásce k jiným. Fialová barva mešního roucha v neděli

vybízí: „Čiňte pokání!“ (Mat. 3, 2) Po třetí neděli adventní jsou Suché dni zimní. Hlučné zábavy jsou katolíkům v adventu zapovězeny. Církev zve všechny věřící ke svaté zpovědi a ke svatému přijímání. „Kdyby se Kristus v Betlémě tisíckrát narodil, ale nezrodil se ve tvé duši, pak spásu svou jsi zahodil!“ Děti chystají k vánocům „betlém“. Jaké předsevzetí učiníš pro dobu adventní?

Štědrý den. - Na Štědrý den je přísný půst, abychom se kajícností připravovali na Hod Boží vánoční. Říkáme Štědrý den, poněvadž si připomínáme, jak štědrý byl k nám Otec nebeský, že nám poslal svého Syna na svět, aby se stal člověkem a nás vykoupil. Proto i lidé jsou si štědří navzájem a dávají si dárky, zvlášť rodiče dětem. V rodině bývá také štědrá večeře u vánočního stromku s „betlémem“. Začíná společnou modlitbou a končí vánočními koledami.

Svátek Narození Páně *neboli* ***Hod Boží vánoční*** se světí 25. prosince. Bohoslužby začínají již velmi časně ráno, někde o půlnoci, poněvadž se Pán Ježíš narodil v noci. Z radosti a na oslavu narození Páně se slouží v každém kostele trojí mše svatá. První „andělská“, druhá „pastýřská“ a třetí „slavná“. Od svátku Narození Páně se zpívají v kostele a doma krásné vánoční koledy.

Svátky povánoční: Svatého Štěpána, prvomučedníka, svátek zdobrovolněný (26. prosince), svatého Jana, miláčka Páně (27. prosince) a svatých betlémských Neviňátek (28. prosince). Vzpomínej a čti o každém z těchto dnů v Biblických dějinách. V poslední den občanského roku (31. prosince), na svátek svatého papeže Silvestra, se konají k večeru děkovné bohoslužby. Projdi v duchu minulý rok a najdeš mnoho, zač bys měl Bohu poděkovat a za co jej odprosit. Na Nový rok (1. ledna) je zasvěcený svátek „Obřezání Páně“. Dne 2. ledna je svátek Jména Ježíš. Začni ve jménu Páně. (Může to být i poslední rok tvého života na zemi.)

Svátek Zjevení Páně, lidovým názvem „svátek Tří králů“, se světí 6. ledna jako zasvěcený na oslavu, že novorozený Vykupitel se zjevil zvláštní hvězdou mudrcům a hlasem Boha Otce po svém pokřtění. Za prvních křesťanských dob se toho dne uděloval dospělým slavně svatý křest. Proto se v předvečer světila křestní voda. Dosud se světí v onen svatý večer voda k žehnání, kadidlo a křída. Svěcenou křídou se píše na dveře příbytků tříkrálový nápis K + M+ B s letopočtem, aby nás Bůh na přímluvu svatých mudrců ochránil od zlého.

Druhý únor je čtyřicátý den po Hodu Božím vánočním, je svátkem dobrovolně svěceným. Jmenuje se Obětování Páně, na památku, že Pán Ježíš byl podle předpisu zákona v chrámě Bohu představen neboli obětován. Jmenuje se také Očišťování Panny Marie, na památku, že Panna

Maria přinesla tehdy předepsanou očistnou oběť. Také říkáme tomu dni svátek Hromnic, protože se světí svíce nazývané „hromnice". Světí se na památku, že Simeon nazval Pána Ježíše světlem k osvícení národů. S rozžatými svícemi se koná průvod kolem kostela. Kromě toho se rozžíhá svěcená svíce, když katolický křesťan umírá, když leží mrtev v rakvi a při bouřce s hromobitím. Proto se říká této svíci „hromnice". „Já jsem světlo světa", řekl Pán Ježíš, „kdo mne následuje, nechodí ve tmě, nýbrž bude míti světlo života." (Jan 8. 12)

100. DOBA VELIKONOČNÍ

Příprava vzdálená - začíná nedělí zvanou Devítník, neboť je to devátá neděle před Hodem Božím velikonočním. Protože je to před svatopostní dobou, říká se této době předpostí, světským názvem „masopust" a třem jejím posledním dnům „ostatky". V ty dny bývá po 40 hodin smírná pobožnost před vystavenou svátostí oltářní. Zač bys měl Pána Ježíše nejvíce odprosit?

Příprava bližší začíná Popeleční středou, která je prvním dnem doby svatopostní. V kostele světí kněz popel ze spálených ratolestí loňské Květné neděle, tímto popelem dělá věřícím na čele kříž a říká při tom: „Pomni, člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš." Tento svatý obřad se jmenuje „popelec". Popelcem Církev připomíná: „Musíš umřít, čiň tedy zavčas pokání!"

Doba svatopostní je čas od Popeleční středy do velikonočních svátku. Trvá celkem 46 dní. Z těch je šest neděl a 40 dní všedních.

Po první neděli svatopostní jsou Suché dni jarní. K pokání nás vede Církev tím, že doporučuje půst na památku čtyřiceti dnů, které strávil Pán Ježíš na poušti. Uvádí nám živě na paměť umučení Páně (nad hlavním oltářem bývá obraz trpícího Vykupitele), zapovídá věřícím hlučné, zvlášť veřejné taneční zábavy a koná bohoslužby, zejména nedělní mši svatou, v rouchu kajícné fialové barvy. V době svatopostní máme činit pokání. To znamená: Máme zanechat hříchů, z nich se očistit a za ně si ukládat tresty. Máme chodit do kostela pokud možno i ve všední dny. Ukládáme si oběti, sebezapírání, konáme milosrdné skutky, modlíváme se bolestný růženec, nejlépe společně, chodíme na křížovou cestu a postní kázání. Také se připravíme dobře k velikonoční svaté zpovědi a svatému přijímání. Nejkrásnější je slavnost vzkříšení s Pánem Ježíšem v duši! Co si uložíš za pokání pro dobu svatopostní?

Příprava nejbližší začíná Svatým týdnem. - „Svatý týden" se říká poslednímu týdnu doby svatopostní. První den Svatého týdne je Květná neděle. Jmenuje se Květná, protože se světí kvetoucí ratolesti (u nás jívové

květy - „kočičky“) na památku slavného vjezdu Páně do Jeruzaléma. S posvěcenými ratolestmi se koná v chrámovém prostoru průvod. To jako bychom provázeli Pána Ježíše při jeho slavném vjezdu do Jeruzaléma. Pán Ježíš nám otevřel nebe svou smrtí na kříži. Na památku toho se otvírají ke konci průvodu dveře kostela, když kněz zaklepe na dveře třikrát křížem. Ve Svatém týdnu se čte část evangelia o umučení Páně neboli pašije: Na Květnou neděli, v úterý, ve středu a v pátek. Nejpamátnější dny Svatého týdne jsou: Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota.

Zelený čtvrtek je památný den poslední večeře a smrtelné úzkosti Páně. Církev se raduje z ustanovení svátosti oltářní, ale nemůže se radovat úplně, protože Pán Ježíš brzy potom začal své poslední utrpení. Proto je mše svatá jen z počátku slavná. Při Gloria se slavnostně odzvoní a potom zvony mlčí až do Gloria Bílé soboty. Slouží se pouze jediná mše svatá. Ostatní kněží jdou s druhými věřícími ke stolu Páně. Po mši svaté zůstane svatostánek pootevřen prázdný a oltář se odstrojí na památku, že Pán Ježíš při svém umučení za nás všechno obětoval a byl ode všech opuštěn. S Ním se modli, k Němu v tyto svaté dny přicházej a o Jeho utrpení zbožně uvažuj a rozjímej!

Velký pátek je památný den smrti Páně. Proto je oltář bez světla a bez ozdob. Kněz v obřadním rouchu černé barvy se klade tváří k zemi na stupně oltáře. Potom čte pašije. Nato se modlí za všechny lidi a stavy. Modliteb je devět. Pak odhaluje kříž, zastřený černou rouškou a zpívá při tom: „Ejhle, dřevo kříže, na němž pněl světa Spasitel“, klade kříž na černou podušku a uctívá jej trojím pokleknutím a políbením. Toho dne se mše svatá neslouží. Kněz jen přijímá svatou hostii, proměněnou na Zelený čtvrtek. V monstranci, zahalené bílým závojem, zanese kněz Nejsvětější Svátost na postranní oltář, jenž představuje Boží hrob. Uctívej políbením svatý kříž a navštěvuj svátostného Spasitele v Božím hrobě.

Bílá sobota je památný den odpočinku Páně v hrobě a jeho slávy v předpeklí. Za prvních křesťanských dob byly bohoslužby až večer a konal se při nich slavný křest dospělých. Ti byli potom oblečeni v bílé roucho. Odtud pochází název „Bílá“ sobota. Většinou se tyto služby Boží konají hned ráno. Církev se chystá radostně oslavit vzkříšení Páně. Kněz světí nový oheň, rozžatý jiskrou z křemene. V kostele světí velikonoční svíci (Paškál) a zasazuje do ní pět ozdobných zrn kadidla na památku oslavených ran Páně. Potom světí křestní vodu se zajímavými obřady, jež končí litanií ke všem svatým. Pak je mše svatá s Gloria. Při Gloria se opět rozezvučí zvony, načež se poprvé ozve radostné Aleluja - to je Chvalte Pána! Místo v neděli časně z rána se koná v sobotu před večerem slavnost vzkříšení Páně. „Vstal jest této chvíle.“ Ráno si dej posvětit vodu

k žehnání, navštiv Pána Ježíše v Božím hrobě a potom před večerem se účastni svátostného „Vzkříšení".

Boží hod velikonoční. - „Velká noc" Starého zákona byla slavena na památku té noci, kdy izraelští vyšli z Egypta a byli vysvobozeni z otroctví svých utlačovatelů. Velkou noc novozákonní posvětil Pán Ježíš tím, že slavně vstal z mrtvých. Je to největší a nejslavnější svátek celého roku. Dobrovolně světí věřící i velikonoční pondělí. Po velikonocích je šest neděl. Od neděle Vzkříšení se ozývá při bohoslužbách a v kněžských hodinkách „Aleluja". U oltáře hořívá při slavné mši svaté po čtyřicet dní velikonoční svíce, jež představuje vzkříšeného Pána Ježíše. Místo modlitby „Anděl Páně" pozdravujme Rodičku Boží třikrát denně chvalozpěvem „Raduj se nebes Královno!" Církev opět a opět vybízí věřící k velikonoční svaté zpovědi a svatému přijímání. „Probuď se spáči a povstaň z mrtvých a osvítí tě Kristus!" (Efez. 5, 14)

Křížové dni. - Čtyřicátý den po neděli Vzkříšení ve čtvrtek je zasvěcený svátek Nanebevstoupení Páně. Ve dny předtím zvané *„křížové"*, se konají někde prosebné průvody do polí. Jako bychom provázeli Pána Ježíše, než odejde do nebe, přednášíme mu při tom své záležitosti a potřeby. Ty jsou vyjádřeny v litanii ke všem svatým. Prosebný den na vyprošení úrody je také na svátek svatého Marka 25. dubna. Jdeme do pole, abychom se při pohledu na obilí vroucněji modlili: „Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil." Pohled vzhůru pak vybízí: „Hledejte to, co je shůry, kde Kristus sedí na pravici Boží! Usilujte o to, co je shůry, ne o to, co je na zemi!" (Kol. 3, 1)

101. DOBA SVATODUŠNÍ

Po nanebevstoupení Páně se apoštolové po devět dní připravovali s ostatními učedníky a s Pannou Marií, Matkou Boží, na seslání Ducha Svatého. To si připomínáme zvlášť devátý den po tomto svátku, v sobotu. V prvních křesťanských dobách býval v noci nato slavný křest dospělých. Na památku této události se dodnes světí v sobotu ráno před Svatým Duchem křestní voda podobně jako na Bílou sobotu.

Svatodušní hod Boží se světí v neděli, desátý den po svátku Nanebevstoupení Páně, na památku, že Pán Ježíš seslal Ducha Svatého. Mešní roucho je barvy červené, protože Duch Svatý se tehdy zjevil v podobě ohnivých jazyků. V biskupských chrámech se u příležitosti těchto svátků uděluje svaté biřmování. V den seslání Ducha Svatého poprvé působili apoštolové místo Pána Ježíše a svou apoštolskou činnost započala svatá Církev. Chvála Bohu! Jsem také údem svaté apoštolské

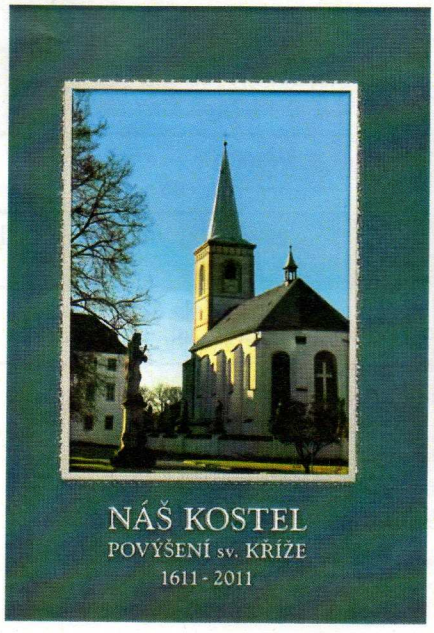
Církve. Slibuji znovu, že budu věrným vyznavačem a bojovníkem Páně. Přijď Duchu Svatý, osvěť, posilni a posvěť mne!

Svatodušní pondělí světí věřící dobrovolně jako svátek zasvěcený. Potom následují neděle po Svatém Duchu. Bývá jich 24-28. První je zasvěcena Nejsvětější Trojici. Je to tehdy, kdy končí doba pro velikonoční svaté přijímání.

Nespokoj se však jen s tím, že jsi vykonal své velikonoční svaté přijímání, k němuž je každý katolík vázán pod těžkým hříchem, ale přistupuj ke svatému přijímání co nejčastěji.

Svátek Božího Těla se slaví jako zasvěcený ve čtvrtek po neděli Nejsvětější Trojice, na oslavu Pána Ježíše, přítomného ve svátosti oltářní. Po mši svaté je slavnostní průvod, jenž se zastavuje u čtyř oltářů. Průvod Božího Těla se koná proto, abychom vyznali svou víru, že Pán Ježíš je přítomen ve svaté hostii, a také abychom mu slavně poděkovali, že mezi námi osobně přebývá, a konečně, abychom ho společně odprosili za urážky, kterých se mu ve svátosti oltářní, bohužel, dostává. Mimo to chceme uctivým doprovodem vyprosit Boží požehnání pro sebe a pro zemskou úrodu. Pojďte, klaňme se jemu! V pátek, osmý den po svátku Božího Těla, je svátek Božského Srdce Páně.

Ježíši tichý, srdce pokorného, učiň srdce mé podle srdce svého!

Čerstvou zprávou je, že byla vytištěna kniha „Náš kostel“, vydaná k letošnímu jubileu 400 let postavení našeho nádherného farního kostela.

Kniha má celkem 176 stran a obsahuje historickou studii, výčty kněží rodáků a místních duchovních správců, také texty pamětníků a hlavně celou řadu nádherných barevných fotografií.

Kniha bude k dostání od příští neděle v sakristii kostela pro ty, kteří si ji objednali. Cena, jak již bylo inzerováno, činí 300 Kč. Výtěžek z prodeje bude použit na zvelebování tohoto krásného Božího domu.

POŘAD BOHOSLUŽEB na 24. 7. – 31. 7. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 24. 7.	17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za Marii a Františka Váhalovy, Annu a Františka Škařupovy a Emila Olbricha a Václava Kelara
		Hluzov	9:30	za farníky
		Bělotín	11:00	za Žofii Šťastnou a DO
Pondělí 25. 7.	Sv. Jakuba, apoštola svátek	Hustopeče	18:00	za Annu Garaiovu a její rod
Středa 27. 7.	Sv. Gorazda a druhů	Černotín	17:00	za + Bedřicha Suchánka, ž a + r a DO
		Špičky	18:00	za P. Bedřicha Hýžu a DO
Čtvrtek 28. 7.		Bělotín	18:00	za + manžele Kapustovy, děti a DO
Pátek 29. 7.	Sv. Marty	Bělotín	15:00	kremace Ludmily Šnedrlové
		Hustopeče	18:00	za Jindřicha Plesníka, mžku, s, ž r a DO
Sobota 30. 7.		Černotín	18:00	za Františka Kuchaře, dceru Marii, ž r a DO
Neděle 31. 7.	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za Augustinu Vaculovou, mžl, syna a bratra
		Špičky	9:30	za + manžele Schindlerovy a + syna Jiřího
		Bělotín	11:00	Za Jana a Františku Václavíkovy, 3 s a vnuka Františka

Návštěva nemocných v měsíci srpnu nebude.

Telefon na faru: **581 626 040**